

D ů v o d y:

Jest nesporno, že žalovaní podepsali směnku ze dne 23. května 1927, znějící na vlastní řád žalobcův a na 7.352 Kč 60 h, splatnou dne 23. listopadu 1927, žalovaný Jaroslav O. jako příjemce, žalovaná Jana P. jako jeho ručitelka (avalistka). Není také sporno, že bylo vyhláškou krajského soudu ze dne 11. července 1927 zahájeno o jmění prvžalovaného vyrovnací řízení. Podle protestu ze dne 15. července 1927 odepřel Jaroslav O. poskytnouti žalobci žádanou jistotu, ač podle toho, co bylo uvedeno, byly splněny veškeré podmínky čl. 29 odst. 1 čís. 1 směn. ř. ve spojení s ministerským nařízením ze dne 2. listopadu 1858, čís. 198 ř. z. Žalobce domáhá se proto žalobou, by bylo směnečným příkazem uloženo jak přijateli Jaroslavu O-ovi, tak i jeho rukojmí Janě P., by jistotu žalobci zřídili rukou společnou a nedílnou. Ve sporu jde jen o to, zda mohl býti vydán zajišťovací příkaz také proti Janě P-ové jako avalistce, stal-li se nejistým přijatel Jaroslav O. Aby mohlo býti k této otázce odpověděno, jest si třeba předem ujasnití právní postavení směnečného rukojmího. Směnečný rukojmí jest především rukojmím, jeho závazek jest totožným se závazkem dlužníka, za něhož se zaručil, tedy závazkem akcesorním, kteréžto povahy nepozbývá ani tím, že podle čl. 81 směn. ř. jest avalista zavázán směnečně, t. j., že jest majiteli směnky zůstaveno na vůli, chce-li se domáhati zaplacení celého dluhu na hlavním dlužníku, či jen na ručiteli neb na obou. Změny nastavší co do závazku hlavního dlužníka působí tudíž na závazek ručitelův. Proto také zákonná opatření, jimiž má býti směnečný věřitel zabezpečen ihned, a to, pokud nedošlo k dohodě o jiném způsobu zajištění, složením k soudu hotových peněz (srovnej čl. 25 druhý odstavec a 29 druhý odstavec směn. ř.) — musí nutně již vzhledem k akcesorní povaze závazku rukojmího působiti také proti tomuto. V tom právě tkví rozdíl jednak v poměru mezi hlavním dlužníkem a rukojmím a v poměru několika přímých dlužníků, přijatelů, jednak v poměru obou těchto skupin k směnečnému věřiteli. Věřitel nemůže žádati jistotu podle čl. 29 směn. ř. od ostatních z několika přijatelů směnky, stal-li se nejistým jen některý z nich, poněvadž závazky několika přijatelů jsou zcela samostatné a na sobě nezávislé, kdežto při rukojmím jde o závazek totožný se závazkem dlužníka, za něhož se zaručil. Proto mohl žalobce vyčkati, by se obrátil na své předchůdce, když se mu nedostalo jistoty od přijatele směnky Jaroslava O-a, jak patrně z protestu, a domáhati se složení jistoty také od ručitelky a nemusil ani vymáhati jistotu exekucí proti hlavnímu dlužníku (Jaroslavu O-ovi) na základě právoplatného zajišťovacího příkazu.

Čís. 7505.

Do usnesení pozůstalostního soudu, jímž bylo odepřeno schválení kupní smlouvy ohledně nemovitosti, patřící do pozůstalosti, není oprávněna si stěžovati druhá smluvní strana.

(Rozh. ze dne 12. listopadu 1927, R I 878/27.)

Do usnesení pozůstalostního soudu, jímž bylo odepřeno schválení kupní smlouvy ohledně nemovitosti, náležející do pozůstalosti, stěžoval si kupitel nemovitosti. Re k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil. N e j v y š š í s o u d odmítl dovolací rekurs kupitelův.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs kupitelův do neschválení tržové smlouvy nelze připustiti. Jednalo by se o mimořádnou stížnost ve smyslu § 16 nesp. říz. Ale kupitel není vůbec jako druhá smluvní strana oprávněn ke stížnosti do odepření pozůstalostního schválení tržové smlouvy. Pozůstalostnímu soudu, jenž má podle § 145 nesp. říz. udělit schválení, náleží tím právo dozoru nad tím, jak v případech zvláště důležitých nakládá dědic jako zástupce, po případě správce pozůstalosti se jměním posud neodevzdaným. Při tom musí se řídit předpoklady, jež zákon pro takové schválení stanoví. Běží tedy o opatření ohledně jednotlivých věcí pozůstalostních za projednání pozůstalosti (viz nadpis 9. oddílu pat. o nesp. říz.), tudíž o vnitřní úkony pozůstalostní péče, na něž nemá a nemůže mít vliv druhá smluvní strana při zamýšleném zcizení pozůstalostního, ale posud neodevzdaného majetku, nýbrž pouze dědic nebo jeho zákonný zástupce neb opatrovník pozůstalosti, jenž o schválení zakročil (srv. též obdobná rozhodnutí č. 902, 5844, a 6400 sb. n. s.).

Čís. 7506.

Přihlásil-li věřitel při rozvrhovém roku pouze kauční pohledávku, lze mu přikázati pouze jistinu, nikoliv i úroky a útraty, jichž nepřihlásil.

(Rozh. ze dne 12. listopadu 1927, R I 917/27.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost, přikázal soud první stolice vymáhajícímu věřiteli kauční pohledávky 10.000 Kč a 28.000 Kč, nikoliv však jich příslušenství. Re k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil. D ů v o d y: Stěžovatel přihlásil k rozvrhu nejvyššího podání kauční pohledávky 10.000 Kč a 28.000 Kč. Příslušenství těchto pohledávek nebylo přihláшено. Přihlášce odpovídá i přikázání v rozvrhovém usnesení. Nepřihlášené příslušenství nebylo lze přikázati, ježto nebylo přihláшено (§§ 210, 214 ex. ř.).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Stěžovatelka odkazuje se na správné, byť i stručné odůvodnění napadeného usnesení, k němuž jest dodatí na vývody rekursu toto: Lze ponechatí stranou otázku, zda by bylo podle zákona přípustno, by byly